

'Geen hulp van treinbegeleider omdat ik dat niet had aangevraagd'

Ik heb een niet-aangeboren hersenletsel en ben daardoor voor tachtig procent gehandicapt verklaard. Op zes mei 2015 heb ik om 22u31 de L-trein genomen in Oudenaarde. Om 22u59 ben ik in Gent St.-Pieters toegekomen. Het was een hoge trein, en door mijn handicap heb ik geen goed evenwicht. Daarom vroeg ik bij aankomst aan een treinbegeleider om

mij te helpen door me een hand te geven om af te stappen. De begeleider deed of hij me niet hoorde. Er kwam nog een conducteur achter me en ook aan hem vroeg ik om hulp. Maar ook hij weigerde. Ik ben toen maar van de trein gesprongen. Gelukkig ben ik goed terechtgekomen. Toen ik de eerste conducteur die ik zag op het perron over de kwestie aan-

sprak, zei hij dat ik maar op voorhand hulp moest aanvragen als ik wilde geholpen worden ... Nu NMBS-topman Jo Cornu de dienstverlening wil onderzoeken, stel ik dan ook voor dat hij deze harteloze reactie van zijn personeel eens onder de loep neemt.

SARAH DE COSTER, GENT